

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/233/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118226048
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6118226048.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu, členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci žalobcu: GAPAcAR, s.r.o., so sídlom Československej armády 10686/3, Martin, IČO: 46 587 527, zastúpeného advokátskou kanceláriou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, Košice - Staré mesto, IČO: 47 237 406, proti žalovanému KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava - Staré mesto, IČO: 00 585 441, zastúpenému JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava - Staré mesto, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 3 230,65 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 10C/32/2018-115 zo dňa 03. 10. 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal proti žalovanému zaplatenia 3 230,65 eur s príslušenstvom (I.) a žalovanému proti žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu (II.). Pokiaľ išlo o vyhodnotenie vecnej legitímácie žalobcu, mal za to, že uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávky je platným dvojstranným právnym úkonom, keďže strany sú označené ako postupca (E. M.) a postupník (žalobca), pričom postupca v čl. I. ods. 1 presne špecifikuje pohľadávku voči žalovanej 3 230,65 eur, ktorá predstavuje nezaplatenú časť skutočnej škody, ktorá vznikla na motorovom vozidle poškodenej postupkyne v dôsledku poistnej udalosti č. 9563899428 a predmetom zmluvy je postúpenie tejto nezaplatenej pohľadávky. Preto na základe ust. § 15 z. č. 381/2001 Z. z. a platného postúpenia pohľadávky je žalobca vecne legitimovaným subjektom. Pokiaľ išlo o výšku škody na motorovom vozidle spôsobenej pri poistnej udalosti 31. 01. 2017, tak ju žalobca preukazoval znaleckým posudkom Ing. Petra Wienera č. 1/2018, ktorý vychádzal zo stanovenia reprodukčnej obstarávacej hodnoty vozidla k 31. 01. 2017, ktorá bola stanovená vo výške 8 837,- eur a nákladov na opravu motorového vozidla, ktoré boli stanovené na 8 949,77 eur, t. j. náklady na opravu boli vyššie ako reprodukčná obstarávacia hodnota, a preto škoda na motorovom vozidle bola vyhodnotená ako totálna a výšku skutočnej škody na motorovom vozidle znalec určil tak, že zodpovedá reprodukčnej obstarávacej hodnote, teda sume 8 837,00 eur. Pokiaľ išlo o náklady, znalec v znaleckom posudku nevyhodnotil hodnotu zvyškov s poukazom na ust. § 51 ods. 1 z. č. 223/2001 Z. z. o odpadoch, podľa ktorého držiteľ motorového vozidla, ak prestane motorové vozidlo používať, stáva sa toto motorové vozidlo odpadom a držiteľ takéhoto vozidla je povinný odovzdať kompletne staré vozidlo v autorizovanom spracovateľskom zariadení určenom na likvidáciu starých vozidiel, vzhľadom na čo držiteľ starého motorového vozidla nemôže rozpredať použiteľné zvyšky, a preto znalec hodnotu zvyškov určil na 0,- eur. Takéto konštatovanie znalca spochybňuje samotnú hodnovernosť znaleckého posudku, a to

vzhľadom na skutočnosť, že v čase spracovania znaleckého posudku a v čase dopravnej nehody a poistnej udalosti už platil zákon č. 79/2015 Z. z. o odpadoch, ktorý definuje v § 2 ods. 1 odpad ako huteľnú vec alebo látku, ktorej sa držiteľ zbavuje, chce sa jej zbaviť, alebo je v súlade s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi povinný sa jej zbaviť. Z uvedeného ustanovenia je zrejmé, že odpadom môže byť aj staré vozidlo, pokiaľ sa ho držiteľ rozhodne zbaviť, pretože zo žiadneho ustanovenia 5. oddielu (§ 60 a nasl.) citovaného zákona nevyplýva žiadna povinnosť pre držiteľa motorového vozidla, ktoré bolo poškodené haváriou, jednoznačne sa tohto vozidla zbaviť. Navyše žalujúca strana ani nepredložila dôkaz o tom, že by poškodená E. M. zvyšky motorového vozidla bola odovzdala osobe vykonávajúcej zber starých vozidiel, alebo spracovávateľovi starých vozidiel. Je na vlastníckovi motorového vozidla, ktoré podľa prílohy č. 1 znaleckého posudku, kde je uvedená fotodokumentácia, bolo poškodené na ľavej strane, ale neprestalo byť vecou v právnom slova zmysle, teda vecou, ktorá môže byť predmetom občianskoprávných vzťahov, či takéto vozidlo sa nepokúsi, hoci aj s neprimeranými nákladmi opraviť, prípadne či ho nepredá havarované inej osobe, ktorá je ochotná prípadne s nižšími nákladmi si ho opraviť alebo s ním bude nakladať ako s odpadom a v takom prípade ho odovzdá subjektu, ktorý má oprávnenie na zber starých motorových vozidiel. Žalujúca strana neprodukovala dôkaz, že by s vozidlom ako odpadom bolo naložené, a preto bol názoru, že aj poškodené motorové vozidlo malo svoju hodnotu a tá nemohla byť (vychádzajúc z fotografií predmetného vozidla v znaleckom posudku) nulová, a preto znalec si nepočínal v súlade s prílohou č. 6 písm. c/ vyhlášky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku. Z citovanej vyhlášky vyplýva, že pri výpočte škody znalec

a) musí stanoviť všeobecnú hodnotu vozidla, ako aj reprodukčnú obstarávaciu hodnotu vozidla pred jeho poškodením (VŠH1 a ROH1). Tieto hodnoty vypočíta postupom uvedeným v kapitole B tejto prílohy; pri výpočte uvažuje so známym, alebo s predpokladaným stavom vozidla bezprostredne pred jeho poškodením;

b/ stanoví náklady na opravu poškodenia vozidla (NO);

c/ porovná náklady na opravu poškodenia vozidla (NO) s reprodukčnou obstarávacou hodnotou vozidla bezprostredne pred jeho poškodením. Ak sú tieto náklady vyššie, alebo sa rovnajú reprodukčnej obstarávacej hodnote vozidla bezprostredne pred jeho poškodením, ide o tzv. úplné zničenie vozidla (totálnu škodu) a znalec postupuje podľa písm. d/ a f/ tohto bodu;

d/ znalec stanoví hodnotu predajných zvyškov vozidla (HZ). Hodnotou predajných zvyškov vozidla sa rozumie výkupná hodnota týchto zvyškov u predajcu opotrebovaných náhradných dielov po odpočítaní nákladov na ich demontáž z vozidla a očistenie, prípadne preskúšanie;

f/ v prípade, že náklady na opravu sú väčšie, alebo sa rovnajú reprodukčnej obstarávacej hodnote vozidla bezprostredne pred jeho poškodením, vypočíta výšku škody podľa vzorca $VŠ = (ROH1 + NL) - HZ$ (€). NL sú náklady na likvidáciu nepoužiteľného odpadu vzniknutého pri získaní predajných zvyškov vozidla. Je zrejmé, že znalec takto nepostupoval, pretože znalec nielen že neurčil hodnotu použiteľných zvyškov, ale neurčil ani náklady na likvidáciu odpadu, hoci s tým rátal v znaleckom posudku, kde ich určil ako hodnotu nula €. Preto znalecký posudok nepovažoval za hodnoverný podklad pre určenie výšky škody na motorovom vozidle poškodenej M., a teda za hodnoverné východisko pre určenie výšky pohľadávky žalobcu na náhradu poistného plnenia podľa ust. § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, podľa ktorého musí svoj nárok uplatnený priamo proti poisťovni preukázať. Žalobca, na ktorého prešiel nárok na náhradu škody vo vzťahu voči poisťovni, nepreukázal, že by jeho nárok bol vyšší ako určila poisťovňa v oznámení o poistnom plnení, ktoré zaslala poškodenej M. listom zo 16. 03. 2017, z ktorého vyplýva, že určila všeobecnú hodnotu vozidla na 8 096,35 eur a hodnotu použiteľných zvyškov vozidla na 2 490,- eur. Táto suma by mala byť hodnotou poškodeného motorového vozidla, ktoré zostalo podľa vykonaného dokazovania, keďže iný dôkaz produkovaný nebol, v držbe a vlastníctve E. M.. Tej bolo potom vyplatené poistené plnenie vo výške 5 606,35 eur ako rozdiel medzi hodnotou použiteľných zvyškov a všeobecnou hodnotou motorového vozidla. Poisťovňa pripojila k odporu výpočet všeobecnej hodnoty motorového vozidla, ktorý mal byť spracovaný v súlade s prílohou č. 6 k vyhláške č. 492/2004 Z. z. o postupoch stanovenia hodnoty cestných vozidiel, pričom je zrejmé, že rozdiel vo všeobecnej hodnote motorového vozidla tak, ako ju určil znalec a ako ju určila poisťovňa, je daný tou skutočnosťou, že obaja spracovatelia vyhádzali z inej východiskovej hodnoty vozidla. V prípade poisťovne je ale zrejmé, že poisťovňa k stanoveniu jednak koeficientu predajnosti vozidla, ale aj východiskovej hodnoty vozidla vychádzala z porovnávania 6 obdobných vozidiel s približne rovnakými parametrami na trhu z databázy Agentúra autodata, s.r.o. Vzhľadom na nižšiu východiskovú hodnotu zistenú poisťovňou (kde ale na rozdiel od znaleckého posudku je zrejmé, ako poisťovňa k výške východiskovej hodnoty dospela a čo porovnávala) i pri vyššom koeficiente predajnosti bola poisťovňou stanovená všeobecná hodnota vozidla nižšia. Aj keď z predloženého výpočtu všeobecnej hodnoty cestného motorového vozidla nie je zrejmé, ako poisťovňa

dospela k hodnote použiteľných zvyškov, ktorú uviedla v Oznámení o poistnom plnení v liste zo dňa 16. 03. 2017, na druhej strane žalobca znaleckým posudkom, ktorý predložil a o ktorého správnosti mal súd pochybnosti vzhľadom na vyššie uvedené, neobhájil svoju pohľadávku a nepreukázal, že vôbec existuje v uplatnenej výške. Po nahliadnutí do znaleckého posudku a fotografií poškodeného motorového vozidla sa nemohol stotožniť s tvrdením, že poškodené motorové vozidlo má hodnotu nula €, čo by mala byť hodnota použiteľných zvyškov, tak ako ich určil znalec. Dospel k presvedčeniu, že ani znalec nepostupoval v súlade s vyhláškou č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, konkrétne s prílohou č. 6 písm. c/ tejto vyhlášky a tým žalobca nepreukázal existenciu nároku na poskytnutie ďalšieho poistného plnenia, čo i len v sume 1 euro, nieto ešte v sume, ktorú uplatňoval, preto jeho nárok neuznal a žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému proti neúspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania.

2. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP a žiadal ho zmeniť tak, že jeho žalobe bude v celom rozsahu vyhovieť a priznaný mu nárok na náhradu trov celého konania, resp. ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Mal za to, že žalovaný od počiatku šetrenia poistnej udalosti postupoval pri výpočte výšky škody nesprávne a v rozpore s prílohou č. 6 vyhlášky č. 492/2004 Z. z., keď pri hodnotení, či pôjde alebo nepôjde o totálnu škodu, vychádzal z nesprávnych parametrov, a to všeobecnej hodnoty vozidla, pretože vyhláška presne stanovuje postup na výpočet výšky škody a pri oceňovaní majetku je nevyhnutné brať na zreteľ práve reprodukčnú obstarávaciu hodnotu motorového vozidla a nie jeho všeobecnú hodnotu, čím zámerne znížil výslednú výšku náhrady škody, keďže reprodukčná obstarávaciu hodnota je vždy vo vyššej sume, keďže zahŕňa aj náklady na zaobstaranie motorového vozidla. Naopak znalec pri výpočte výšky škody postupoval v súlade s vyhláškou, keď určil jednak všeobecnú hodnotu vozidla, ale najmä jeho reprodukčnú obstarávaciu hodnotu. Žalovaný nepredložil žiadne dôkazy, z ktorých by bolo možné overiť hodnovernosť ním stanovenej východiskovej hodnoty motorového vozidla. Naopak znalec vychádzal z databázy Autotax Office 6, ktorá je medzi znalcami štandardne používaná. Žalovaný nepostupoval v súlade s vyhláškou ani pri výpočte jednotlivých koeficientov, ktorých súčin tvorí podľa vyhlášky hodnotu koeficientu predajnosti vozidla, keďže neuviedol, na základe akých výpočtov dospel k ich jednotlivým hodnotám, pričom vyhláška stanovuje presné vzorce, na základe ktorých sa určujú. Naopak znalec určil koeficient predajnosti v súlade s vyhláškou a uviedol jednotlivé vzorce, na základe ktorých použitia dospel k stanoveniu výsledného koeficientu predajnosti. Aj keď súd sám uviedol, že sa má brať na zreteľ reprodukčná obstarávaciu hodnotu vozidla, pri svojom rozhodnutí sa priklonil k nezákonnému výpočtu výšky škody žalovaného. Znalec podrobne vysvetlil, na základe akých skutočností dospel k hodnote zvyškov poškodeného vozidla 0,- eur, pričom na správnosti jeho odôvodnenia nič nemení ani nesprávne číselné označenie zákona, pretože uvedená povinnosť držiteľov starých motorových vozidiel vyplýva aj zo zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch. Žalovaný neuviedol, na základe akých skutočností dospel k hodnote zvyšku vo výške 2 490,- eur, túto hodnotu ničím nepreukázal, keď o hodnote zvyškov mal pochybnosti aj samotný súd, ktorému nebolo zrejmé ako dospel k hodnote použiteľných zvyškov uvedenej v oznámení o poistnom plnení zo 16. 03. 2017. Rozhodnutie je tak založené na nepreskúmateľnom a nezákonnom dôkaze žalovaného. Pokiaľ mal pochybnosti o správnosti znaleckého posudku, mal vyzvať znalca na doplnenie, prípadne objasnenie sporných skutočností, pretože sám nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť znaleckého posudku, keďže tento predstavuje výsledok vysoko špecifickej odbornej činnosti slúžiacej na preukázanie odborných, technických skutočností. Posúdenie hodnoty zvyškov motorového vozidla bolo odbornou otázkou, na objasnenie a doplnenie ktorej bol oprávnený výlučne znalec, preto sudca na to nemá odborné znalosti. Súd neodstránil pochybnosti o vecnej správnosti znaleckého posudku, nevyzval znalca na odstránenie sporných skutočností a odmietol ho ako celok. Znalec v znaleckom posudku určil v súlade s vyhláškou reprodukčnú obstarávaciu hodnotu poškodeného motorového vozidla 8 837,- eur a takisto určil výšku nákladov na jeho opravu v autorizovanom servise s použitím originálnych náhradných dielov na sumu 8 950,- eur, pričom žalovaný takto nepostupoval a závery obsiahnuté v predložennom znaleckom posudku relevantným spôsobom nevyvrátil, keďže na preukázanie odôvodnenosti ním vyplatenej náhrady škody predložil výpočet vypracovaný v rozpore so zákonom. Na spochybnenie záverov obsiahnutých v znaleckom posudku je však nevyhnutné, aby protistrana predložila kvalifikovaný, odborný dôkaz, ktorý by jeho tvrdenia obsiahnuté v znaleckom posudku vyvrátil. Keďže náklady na opravu boli vo výške 8 950,- eur, presiahli reprodukčnú obstarávaciu hodnotu motorového vozidla vo výške 8 837,- eur, išlo o ekonomickú totálnu škodu. V prípade vzniku škodovej udalosti má poškodený nárok buď na úhradu

skutočnej škody spočívajúcej vo všetkých účelne vynaložených nákladoch na opravu poškodeného motorového vozidla, ak sa rozhodne pre jeho opravu alebo v prípade, ak ide o totálnu ekonomickú škodu, má nárok na náhradu škody v sume, za ktorú by si zaobstaral obdobné motorové vozidlo, aké mal pred škodovou udalosťou, teda má nárok na úhradu sumy zodpovedajúcej reprodukčnej obstarávacej hodnote poškodeného motorového vozidla. Aj v prípade totálnej škody tak platí princíp maximálneho odškodnenia. Keďže majiteľ poškodeného motorového vozidla sa nerozhodol pre jeho opravu, má nárok na náhradu škody vo výške rovnajúcej sa reprodukčnej obstarávacej hodnote motorového vozidla, t. j. 8 837,- eur. Nesúhlasil s tvrdením súdu, že nepredložil dôkaz o tom, že by poškodená zvyšky motorového vozidla odovzdala osobe vykonávajúcej zber starých vozidiel alebo spracovateľovi starých vozidiel, keďže podľa § 11 ods. 6 písm. b/ z. č. 381/2001 Z. z. je práve žalovaný povinný preukázať, na základe akých skutočností a dôkazov mu uhradil vzniknutú škodu v ním určenom rozsahu, t. j. bol povinný preukázať, na základe akých skutočností dospel k hodnote zvyškov v takej sume, v akej ju určil v oznámení o poistnom plnení zo 16. 03. 2017. Vychádzajúc z uvedeného zastával názor, že práve na žalovanom leží dôkazné bremeno ohľadne preukázanej výšky vyplateného poistného plnenia, resp. náhrady škody, ktorý si svoju povinnosť nesplnil, čo konštatuje aj súd, keď uvádza, že aj keď z predloženého výpočtu všeobecnej hodnoty cestného motorového vozidla nie je zrejmé, ako poisťovňa dospel k hodnote použiteľných zvyškov. Súd v časti preukázania hodnoty zvyškov motorového vozidla sa bez náležitého odôvodnenia a v rozpore s právnou úpravou a judikatúrou priklonil k tvrdeniam žalovaného, ktoré navyše považoval za sporné a nepreukázané. Je iba na vlastníčkovi motorového vozidla ako s poškodeným automobilom naloží, pričom v žalobe, ani v priebehu konania netvrdil, že poškodené motorové vozidlo už prenechal osobe vykonávajúcej zber starých vozidiel alebo spracovateľovi starých vozidiel (§ 63 ods. 1 z. č. 79/2015 Z. z.), pričom nie je možné od neho požadovať, aby preukázal neexistujúcu skutočnosť (tzv. negatívna dôkazná teória). Keďže nedisponoval potvrdením o zošrotovaní vraku u autorizovaného spracovateľa, nemohol ho konajúcemu súdu ani predložiť. Postup, podľa ktorého je nevyhnutné brať do úvahy hodnotu zvyškov, sa uplatní iba v prípade, ak by nepoužiteľné zvyšky motorového vozidla boli zlikvidované na šrotovisku a použiteľné zvyšky by bolo možné speňažiť, pričom však ani k jednej z uvedených skutočností nedošlo, čo znamená, že takýto postup nebolo možné aplikovať, pretože sám nemôže staré motorové vozidlo rozobrať a rozpredať jeho zvyšky, lebo v opačnom prípade mu hrozí sankcia (§ 117 ods. 6 cit. zákona). Ak mal žalovaný za to, že zvyšky motorového vozidla majú hodnotu, a to dokonca vo výške 2 490,- eur, mal náležite odôvodniť, preukázať, ako dospel k záveru šetrenia škodovej udalosti a stanovenia hodnoty zvyškov v uvedenej sume, avšak túto povinnosť si nesplnil, čím ju však zároveň preniesol na neho ako žalobcu, za ktorým účelom si musel zaobstarať vypracovanie znaleckého posudku, čím zároveň nahrádzal žalovaného pri plnení si jeho zákonnej povinnosti. Žalovaný hodnotu zvyškov určenú znalcom žiadnym právne relevantným spôsobom nevyvrátil, a preto vo svojom znaleckom posudku správne uviedol a určil hodnotu zvyškov vo výške 0,- eur. Súd spochybnil aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky, t. j. za predložený znalecký posudok z dôvodu, že poškodená nemohla zmluvou o postúpení pohľadávky z 22. 01. 2018 postúpiť na žalobcu tieto náklady za znalecký posudok, ktorý bol vypracovaný znalcom pred uzavretím tejto zmluvy a ktorého objednávateľom bol žalobca. Mal za to, že ako servis vykonávajúci opravy motorových vozidiel prevzal motorové vozidlo poškodené ako zákazku 24. 02. 2017 a v rámci štandardného postupu po jeho prijatí bol splnomocnený poškodenou na komunikáciu s poisťovňou a následne aj na výplatu poistného plnenia na jeho účet. Následne vypracoval kalkuláciu nákladov na opravu, oprava však nebola uskutočnená, nakoľko ešte nebolo ukončené šetrenie poistnej udalosti a keď žalovaný informoval poškodenú o výsledku šetrenia listom zo 16. 03. 2017, poškodená mala pochybnosti o správnosti a odôvodnenosti žalovaným vyplatené výšky poistného plnenia a keďže bol ňou splnomocnený na komunikáciu s poisťovňou pri riešení nárokov vyplývajúcich zo škodovej udalosti, aj na samotnú výplatu poistného plnenia sám v prospech poškodené zabezpečil vypracovanie znaleckého posudku. Keďže náklady na vypracovanie znaleckého posudku vynaložil sám, neboli predmetom postúpenia v zmluve o postúpení pohľadávky, a preto si ich aj sám uplatnil.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania žalobca, konštatuje, že súd prvej inštancie

vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani žalobca vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

6. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím námietkam žalobcu krajský súd dopĺňa, že žalobca je povinný pravdivo a úplne uviesť podstatné a rozhodné skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci odôvodňujúce jeho nárok a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi (čl. 8, § 132 ods. 1, § 149, § 150 ods. 1, § 185 CSP), pričom povinnosť preukázať svoj nárok vyplýva aj z ust. § 15 ods. 1 z. č. 381/2001 Z. z. o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, keďže po postúpení pohľadávky poisťovňou žalovaného na neho prešli všetky práva, ale aj uvedená povinnosť (§ 524 OZ).

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca, na strane ktorého je, vychádzajúc z uvedeného, dôkazné bremeno (nie na strane žalovaného, a to ani podľa ust. § 11 ods. 6 písm. b/ cit. zákona) na preukázanie svojich tvrdení predložil znalecký posudok č. 1/2018, v ktorom znalec pri totálnej škode výšku skutočnej škody rovnajúcu sa reprodukčnej obstarávacej hodnote vozidla stanovil na 8 837,- eur, bez toho, aby od nej odrátal hodnotu predajných zvyškov vozidla (ktorú určil na nulu) v zmysle vyhlášky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, jej prílohy č. 6 časť C o stanovení výšky škody na cestných vozidlách (VŠ = (ROH1 + NL) - HZ) napriek tomu, že samotný žalobca uviedol, že v žalobe, ani v priebehu konania netvrdil, že poškodené motorové vozidlo prenechal osobe vykonávajúcej zber starých vozidiel alebo spracovateľovi starých vozidiel (§ 63 ods. 1 z. č. 79/2015 Z. z. o odpadoch), t. j. že s ním nakladal ako s odpadom. Pritom z predloženej fotodokumentácie, ktorá je súčasťou znaleckého posudku, jednoznačne vyplýva, že bolo poškodené na ľavej strane nie v takom rozsahu, aby jeho hodnota bola nulová, a aby sa jeho vlastník nemohol pokúsiť ho opraviť hoci aj s neprimeranými nákladmi, prípadne ho predať havarované inej osobe, ktorá je ochotná v prípade s nižšími nákladmi si ho opraviť. Vzhľadom na uvedené je znalecký posudok nepresvedčivý, pokiaľ ide o jeho úplnosť vo vzťahu k zadaniu a k zásadám logického myslenia a ostatným vykonaným dôkazom, tak ako to správne konštatoval súd prvej inštancie. V súvislosti s uvedeným neobstojí tvrdenie žalobcu, že pokiaľ mal súd pochybnosti o správnosti znaleckého posudku (ktoré vyjadril pri predbežnom právnom posúdení veci), mal vyzvať znalca na doplnenie, prípadne objasnenie sporných skutočností, keďže súd môže zásadne vykonať dôkazy iba na návrh strán a nie z vlastnej iniciatívy, ani ich vykonanie neiniciuje (§ 185 ods. 1, 2 CSP).

Vychádzajúc z uvedeného žalobca neuniesol dôkazné bremeno, pretože nepreukázal, že by jeho nárok bol vyšší ako určila poisťovňa, čo má za následok stratu sporu, a preto súdom prvej inštancie bola jeho žaloba správne v celom rozsahu zamietnutá vrátane nákladov na vypracovanie znaleckého posudku, viažucich sa na úspech vo veci náhrady škody.

7. Vychádzajúc aj z uvedených skutočností, vysporiadajúc sa s podstatnými námietkami žalobcu v prvoinštančnom, ako aj odvolacom konaní rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil vrátane nároku na náhradu trov konania, ktorý vzhľadom na plný úspech vo veci priznal žalovanému podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v plnom rozsahu.

8. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a žalovanému ako plne úspešnému v odvolacom konaní ho taktiež priznal v plnom rozsahu.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).